

ผลของการให้คำปรึกษาโดยใช้ทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อความหุนหัน
ของเด็กที่มีประสบการณ์ทางลบ

สถาพร จันทร์พุกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา

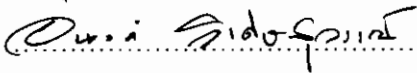
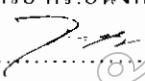
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตุลาคม 2553

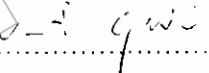
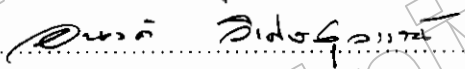
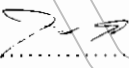
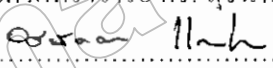
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ สถาพร จันทร์พฤกษา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..........อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.อนงค์ วิเศษสุวรรณ)
..........อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..........ประธาน
(นายแพทย์ทรงสิทธิ์ อุดมสิน)
..........กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อนงค์ วิเศษสุวรรณ)
..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์)
..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รอ.หญิง ดร.ชนิดดา แนนเกษร)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..........คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แยมกสิกร)

วันที่.....เดือน.....ปี.....พ.ศ. 2553

การวิจัยนี้ได้รับการอุดหนุนทุนการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.อนงค์ วิเศษสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนชี้แนะ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วย ความเอาใจใส่ด้วยดี และให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมา ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวความคิด สามารถศึกษาค้นคว้า ก่อให้เกิดความรู้ เพิ่มพูนทักษะ ประสบการณ์อย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล นายแพทย์ ทรงสิทธิ์ อุดมสิน ที่ได้ให้ความกรุณาในการสอบความเที่ยงตรงของโปรแกรม และแบบสำรวจ รวมทั้งคำแนะนำแก้ไขแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ และเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กชายทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการสนทนา และสัมภาษณ์เสนอแนะแนวความคิด เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งได้ข้อมูลทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ วรากร ทรัพย์วิริยะปกรณ์ ที่ให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งมีส่วนสำคัญ ทำให้การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี และคณาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์

มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้สนับสนุนทุนในการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นสาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษาทุกท่าน และคุณจิรนนท์ พุ่มเหรียญ ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา

คุณประโยชน์ และความสำเร็จใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ ครอบครัว ผู้มีพระคุณ และคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยตลอดมา

สถาพร จันทรพิทยุทธ

49911284: สาขาวิชา: จิตวิทยาการให้คำปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ: ความหย่นตัว/ เด็กที่มีประสบการณ์ทางลบ/ ทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส/
การปรับมโนภาพ

สถาพร จันทรพิศุข : ผลของการให้คำปรึกษาโดยใช้ทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อความหย่นตัวของเด็กที่มีประสบการณ์ทางลบ (THE EFFECTS OF NEURO LINGUISTIC PROGRAMMING COUNSELING ON RESILIENCY OF CHILDREN WITH NEGATIVE EXPERIENCES) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: อนงค์ วิเศษสุวรรณ, Ed.D., สุรินทร์ สุทธิชาติพิชัย, Ed.D. 168 หน้า. พ.ศ. 2553.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสด้วยเทคนิคการปรับมโนภาพที่มีต่อความหย่นตัวของเด็กที่มีประสบการณ์ทางลบในชีวิต กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีประสบการณ์ทางลบในชีวิต อายุ 13 – 21 ปี อยู่ภายใต้การดูแลของสถานสงเคราะห์เด็กชาย จำนวน 10 คน ที่มีคะแนนความหย่นตัวต่ำที่สุดเมื่อเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก สุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นโปรแกรมการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสด้วยเทคนิคการปรับมโนภาพ และแบบประเมินความหย่นตัว ทำการทดลองเป็นรายบุคคล คนละ 1 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 40 – 60 นาที แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย คือ การวิจัยเชิงทดลองแบบหนึ่งภายในและหนึ่งระหว่างหน่วยทดลอง (Repeated Measures Variance: One Between-subjects Variable and One Within-subjects Variable) แบ่งการทดลองเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่ม และหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated - measures Analysis of Variance: One Between - subjects Variable and One Within - subjects Variable)

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเด็กที่มีประสบการณ์ทางลบในกลุ่มทดลองมีคะแนนความหย่นตัวในระดับที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ภายในกลุ่มทดลองมีคะแนนความหย่นตัวในระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

49911284: MAJOR: COUSELING PSYCHOLOGY ;

M.Sc. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORDS: RESILIENCY/ CHILDREN WITH NEGATIVE EXPERIENCES/

NEURO LINGUISTIC PROGRAMMING/

SATHAPORN CHANPULKSA: THE EFFECTS OF NEURO LINGUISTIC PROGRAMMING COUNSELING ON RESILIENCY OF CHILDREN WITH NEGATIVE EXPERIENCES. ADVISORY COMMITTEE: ANONG WISESSUWAN, Ed.D., SURIN SUTHITHATIP, Ed.D. 168 P. 2010.

The purpose of this research was to study the effects of Neuro Linguistic Programming Counseling on Resiliency of Children with negative experiences. The samples composed of 10 Children aged 13 – 21 in a home for boys who had low Resilience scores. the simple random sampling was used to assign into two groups: an experimental group and a control group with five members in each. The instruments used in this research were the State-Trait Resilience Inventory and the Neuro Linguistic Programming, Visual Kinesthetic Dissociation technique. The sample was individually intervened for one session, 40 – 60 minutes. The research design was factor experimental with repeated measures variance: one between-subjects variable and one within-subjects variable. The study was divided into three phases: the pre - test phase, the post - test phase and the follow - up phase. The data were then analyzed through repeated measures analysis of variance: one between - subject variable and one within - subjects variable.

The results revealed that the interaction between the method and duration of the experiment was found of being statistically significant difference at the .05 level. The levels of resiliency in the experimental and the control groups in the post - test phase and the follow - up phase were not statistically significant difference. The resiliency in the experimental group in the post - test phase and the follow up phase were statistically significant difference higher than the pre – test phase at the .05 level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	10
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ความหุนตัว.....	12
การ ให้การปรึกษา และการ ให้การปรึกษาแบบรายบุคคล.....	48
ทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส.....	60
ข้อมูลเกี่ยวกับสถานสงเคราะห์เด็กชาย.....	91
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	94
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	94
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	95
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	95
การดำเนินการทดลอง.....	98
วิธีการดำเนินการทดลอง.....	99
การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล.....	101
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	114
สมมติฐานในการวิจัย.....	114
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	115
อภิปรายผล.....	115
ข้อเสนอแนะ.....	127
บรรณานุกรม.....	128
ภาคผนวก.....	135
ภาคผนวก ก.....	136
ภาคผนวก ข.....	141
ภาคผนวก ค.....	151
ภาคผนวก ง.....	166
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	168

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 องค์ประกอบของข้อคำถามแบบวัดความหุนตัว.....	96
2 แบบแผนการทดลอง.....	99
3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	100
4 คะแนนความหุนตัวในระยะต่าง ๆ ของเด็กที่มีประสบการณ์ทางลบ ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	103
5 คะแนนความหุนตัวที่แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในระยะก่อน การทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของเด็กที่มีประสบการณ์ทางลบในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	104
6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความหุนตัว ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง.....	107
7 ผลการทดสอบของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง.....	109
8 ผลการทดสอบของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง.....	110
9 ผลการทดสอบของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล.....	111
10 ผลการทดสอบของระยะเวลาในเด็กที่มีประสบการณ์ทางลบในกลุ่มทดลอง.....	112
11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความหุนตัวเป็นรายคู่.....	113

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	10
2 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความหุนตัวของเด็กที่มีประสบการณ์ทางลบ ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	105
3 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความหุนตัวระยะต่าง ๆ ของการทดลอง ในเด็กที่มีประสบการณ์ทางลบในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	106
4 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความหุนตัวของเด็กที่มีประสบการณ์ทางลบ ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กับระยะเวลาของการทดลอง.....	108